

Havbruksforvaltning mot 2030

Kine Mari. Karlsen og Roy Robertsen
Havbruk2018-konferansen, 18. april, Oslo

Rammene er ikke alltid tilpasset vekstambisjonene

Krav om at havbruksforvaltningen bør forbedres

Det helhetlige inntrykket Nærings- og fiskeridepartementet sitter med, er at dagens organisering er et hinder for en effektiv og god forvaltning.

Meld. St. 22 (2015-2016), s. 49

38 Debatt Torsdag 15. mars 2018 | Dagens Næringsliv

Hastar med styring av havbruk

Nye areal vil bli teke i bruk av havbruksnæringa. Det hastar å finne ut korleis spørsmålet om grunnrenta skal handterast.

Gerit Bjørkan var i kronikken sin i DN 7. februar fingeren på to viktige foramen om ein ser næringsna på forvaltninga av havbruksnæringa i dag:

- manglande ivaretaking av at grunnrenta kjem fellesskapet til gode
- manglande handtering av prinsippet om at forureinaren skal betale

At prinsippet om at forureinaren betalar også ber handterast overfor havbruksnæringa, er etter vårt syn opplagt. Korleis ein handterer spørsmålet om grunnrenta er kanskje ikkje like opplagt.

Då næringa vart etablert så smått alt i 1970-åra, var det langt frå opplagt at dette var ei næring som kom til å bli ein godtgjeng økonomisk oppnar. Når ein så skulle utførne politikk for å styre akvakulturnæringa, var det nok meir utfordrande å sjå til handterast, som jo også er startpunktet for den moderne havbruksnæringa, enn til politikkutforminga.

I starten var også regjeringa av eigenkap styring. Til dettes kunne ikkje nokon ha majoritæransvar i mein ein off oppdrættanlegg.

Konklusjonen om konsesjonane på 1980-talet var hard. Tallet på konsesjonar var store enn tallet på konsesjonar som vart gitt.

Paktene som sette grunn for kor mange konsesjonar som

Vi har ikkje privat eigedomsrett til areala til qns. Dermed kan det også hevdist at det offentlege har ein ekstra ansvar for å forvalte desse til det beste for oss alle. Kvart oppdrættanlegg får i praksis okkupere areal til ei svært lukrative verksemd, skriver innleggforfatteren. Her Lerøy Aqrans anlegg i Klagen i Nord-Troms. Foto: Per Thran

Innlegg
Fredrik Holth
og Katrine
Borch Hansen

legg har eit ekstra ansvar for å forvalte desse til det beste for oss alle. Kvart oppdrættanlegg får i praksis okkupere areal til ei svært lukrative verksemd. Areal som blir brukt, er dessutan ikkje berre merdane vi ser, men også

ein til illustrasjon bestemt at 20 til 60 prosent av den vestlandske ein plan medføre, skal betalar tilbake til samfunnet ved sal av arealet, eller ved trygging på arealet.

Regjeringa har på agerdaen å

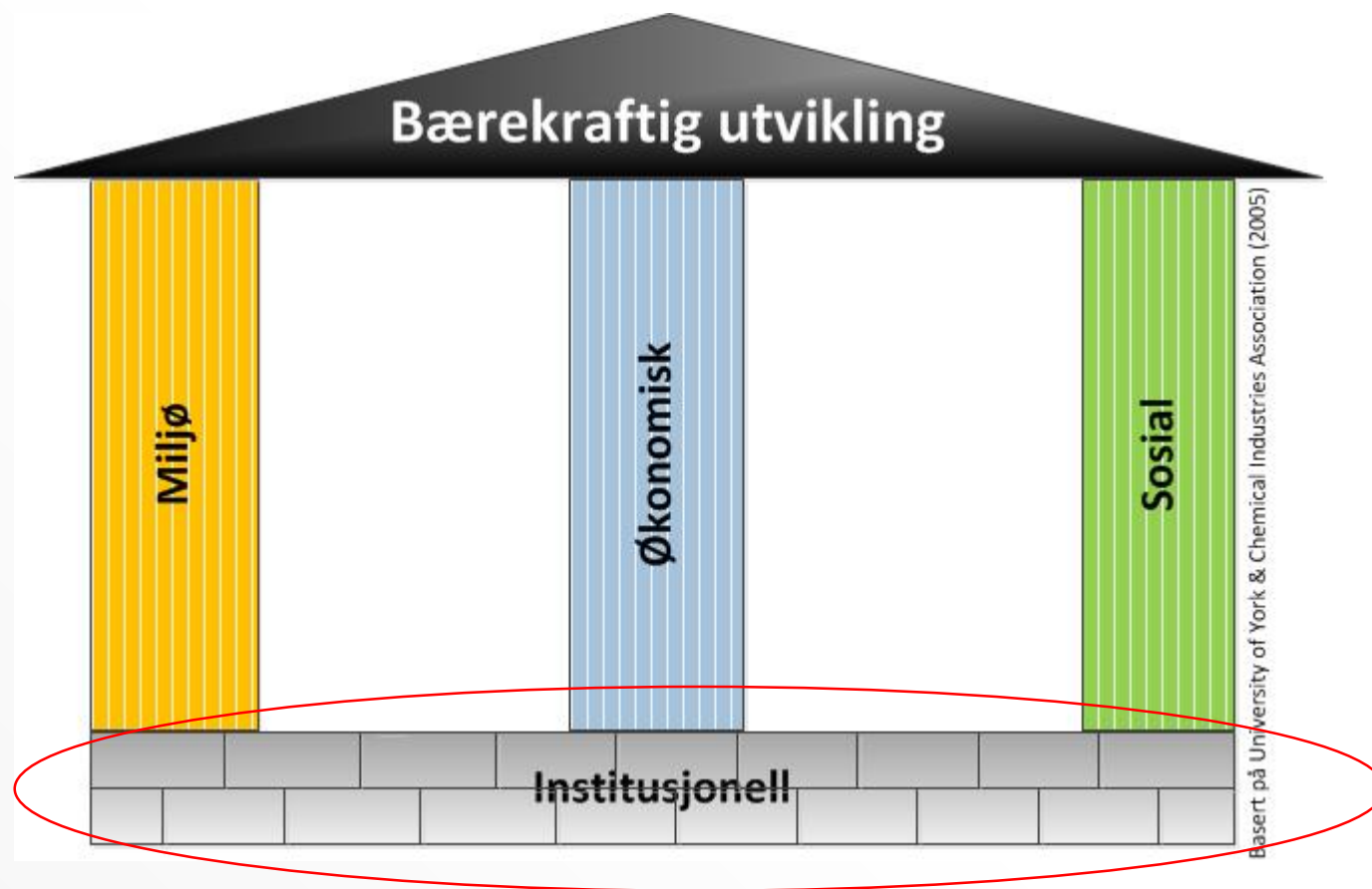
”
I statsallmennin-
gane til felles blir

Havbruksforvaltning mot 2030

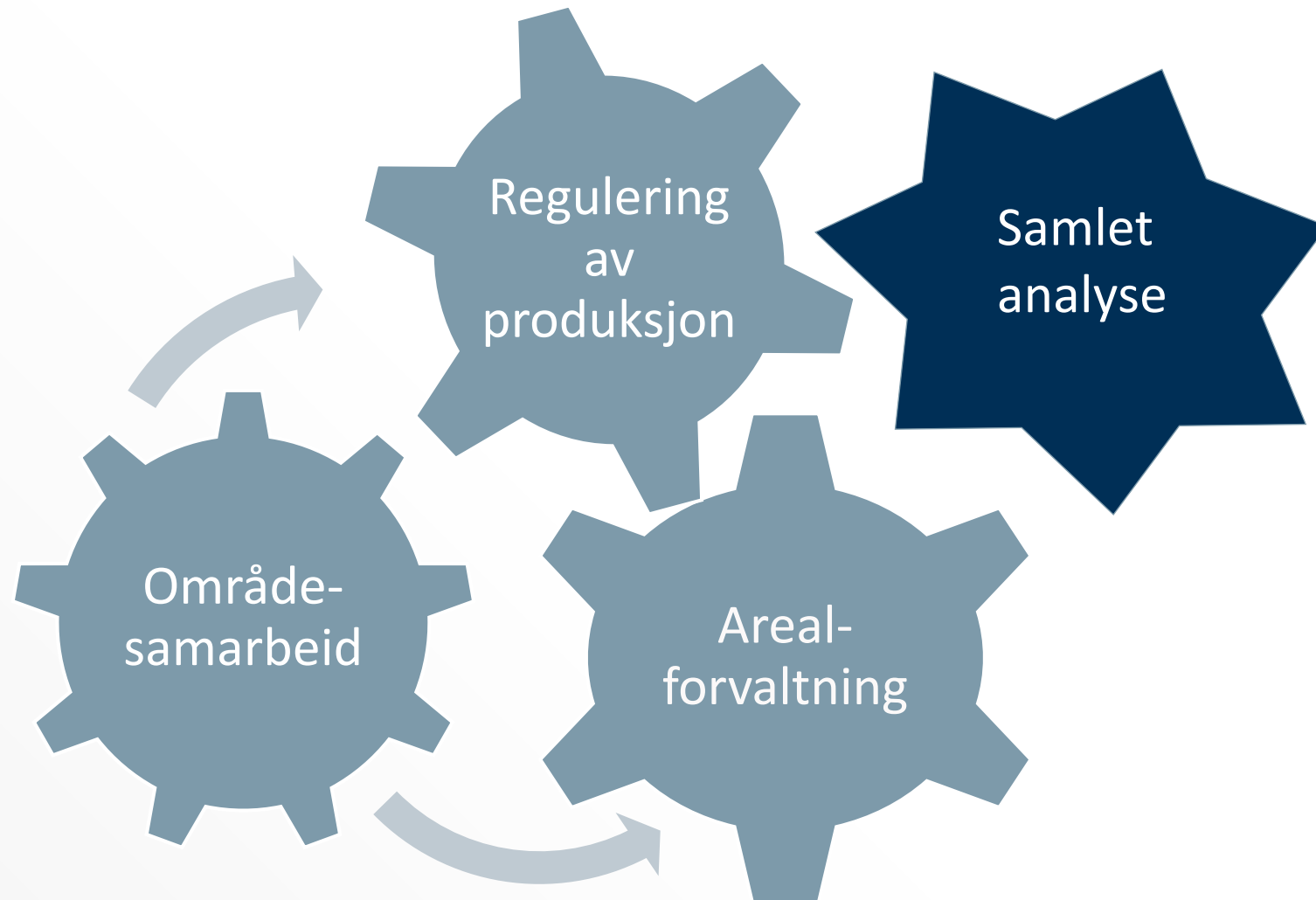
Mål:

- Å utarbeide ulike alternativer for forvaltningen av havbruksnæringen og arealer i sjø
- Å analysere hvilke konsekvenser de ulike forvaltningsalternativene har for utviklingen av havbruksnæringen

Bærekraftig utvikling

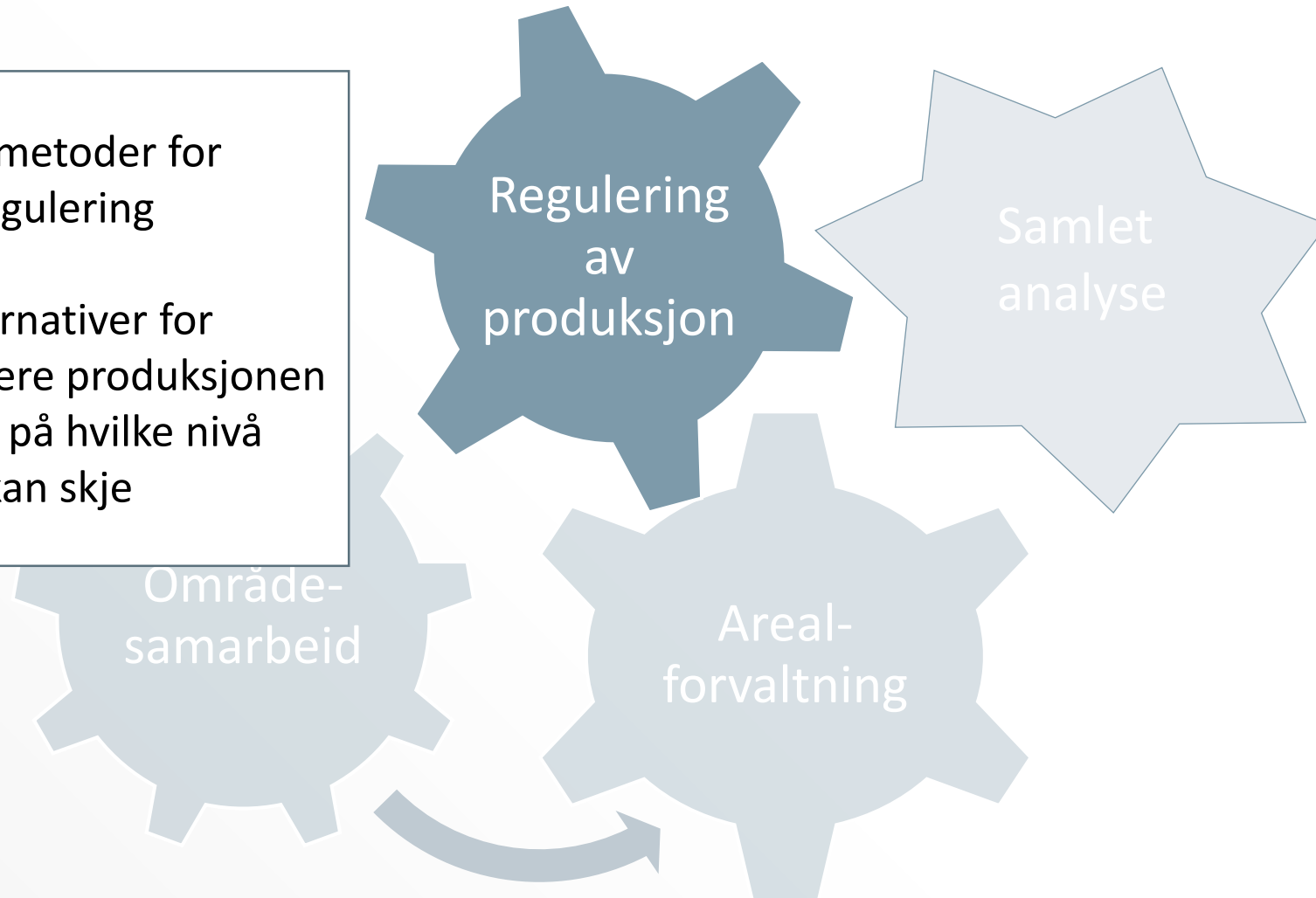

Prosjektets fokus

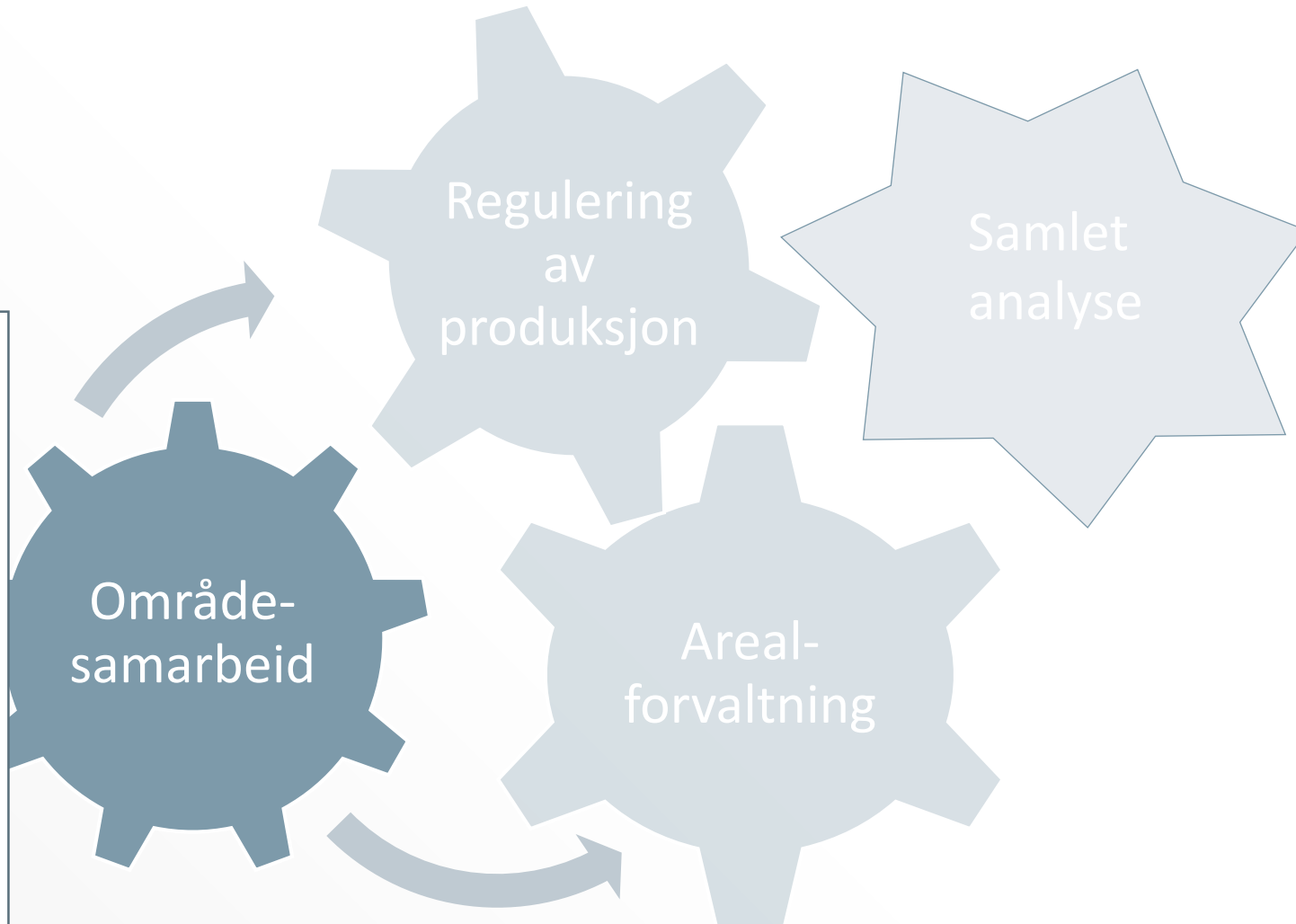
Regulering av produksjon

- Vurdere ulike metoder for produksjonsregulering
- Lage ulike alternativer for hvordan regulere produksjonen i fremtiden og på hvilke nivå reguleringen kan skje

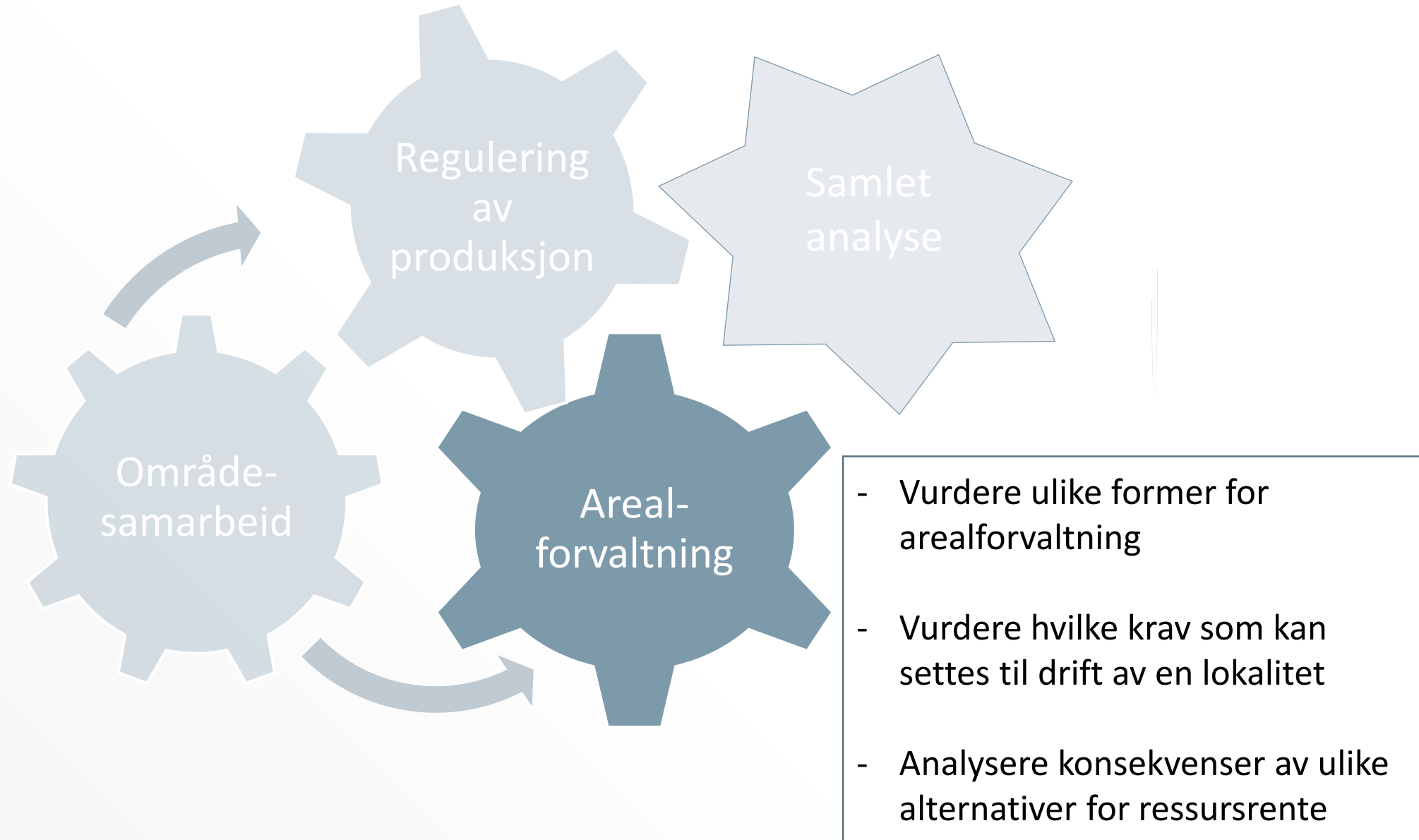

Områdesamarbeid

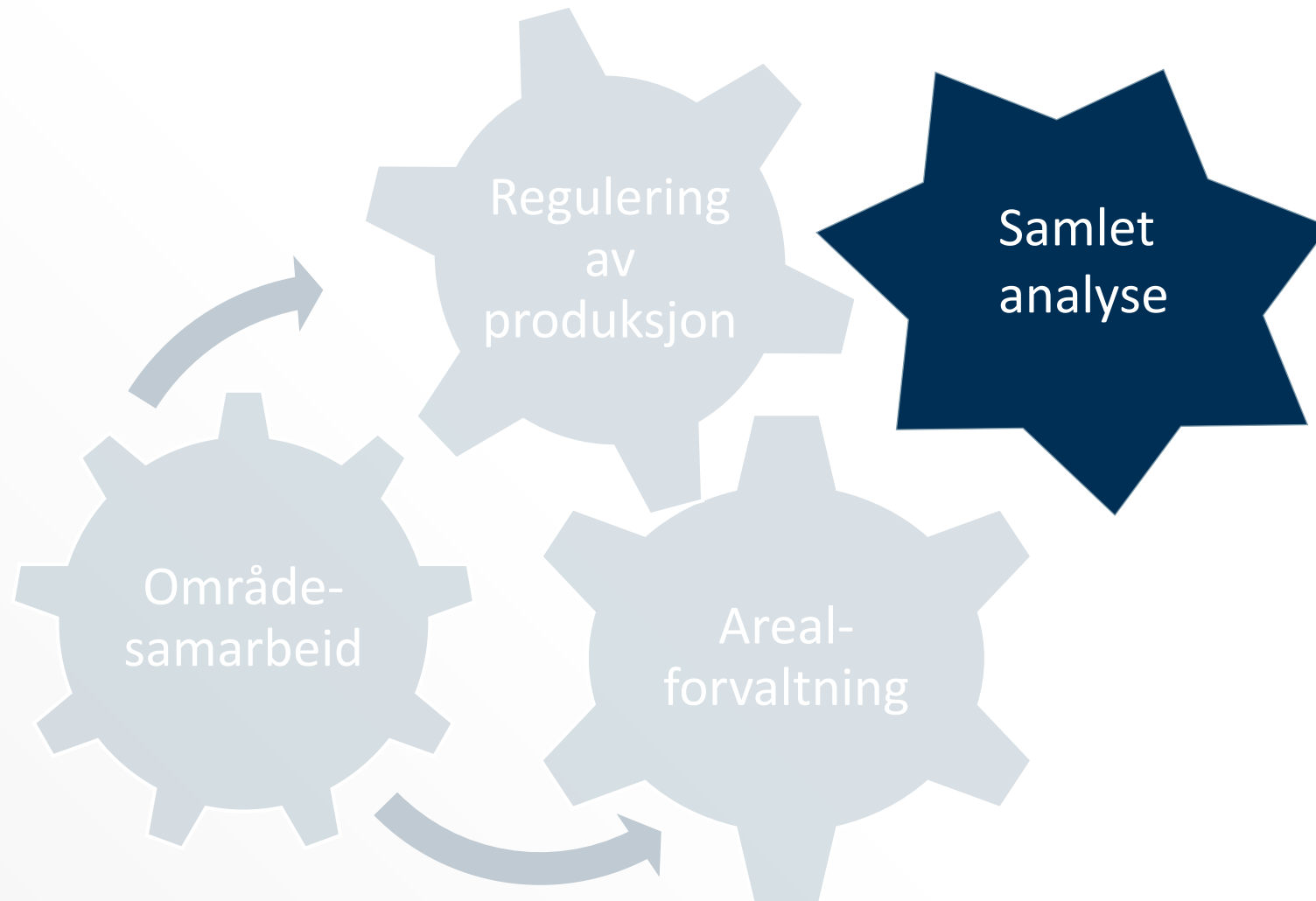
- Vurdere ulike områdesamarbeid
- Kan dette brukes som tiltak for å optimalisere produksjonen?
- Lage forslag hvordan organisere områdesamarbeid

Arealforvaltning

Samlet analyse

- Analysere ulike forvaltningsalternativer
- Vurdere juridiske implikasjoner

Om prosjektet

Varighet: November 2017 – Juni 2020

Finansiering: FHF

Prosjektleder: Roy Robertsen, seniorforsker Nofima

Partnere:

